

μνημείου γραματολογικῶν, ιστορικῶν καὶ φιλοσοφικῶν τῆς παλαιᾶς Ρωσσίας, ὡς ἐπικινδύνου διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῆς νέας θρησκευτικῆς πίστεως, συμπεριλαμβανούσης ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῆς νέα κοινωνικά δόγματα, τὴν πάλιν τῶν Τάξεων, τὸν ιστορικὸν Ὑλισμὸν, τὸ πρόβλημα τῆς Ὑπεραξίας, καὶ ἐπὶ τέλος τὴν Δικατορίαν τοῦ Προλεταριάτου. Ὡς ἐκ τούτου ἀφηρέθησαν ἀπὸ τῶν βιβλιοθηκῶν, καὶ τῶν δημοσίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν, τὰ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ιστορικὰ συγγράμματα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν Ρωσσίαν, μηδὲ τῶν Χρονικῶν ἐξαιρουμένων. Καὶ αὕτη ἡ μὴ ρωσικὴ σκέψις εἶνε σχεδὸν ἀπηγορευμένη, ὡς δυναμένη νὰ δηλητηριάσῃ τὸν ρωσικὸν ἐγκέφαλον. Τίνα τ' ἀποτελέσματα τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ; Ἀπομώρανσις τῆς Νεότητος· θάνατος τῆς σκέψεως, ἀποσύνθεσις τοῦ ρωσικοῦ ἐγκεφάλου. Προπαρασκευὴ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῆς μογγολικῆς καὶ ταταρικῆς περιόδου.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας Ρωσσίας ὑπὸ τὴν σοβιετικὴν αὐτῆς ἀλουργίδα !

Τὸ κρατοῦν, ὡς γνωστὸν, φιλοσοφικὸν σύστημα, τὸ μαρξικόν, εἶνε ὁ ὕλισμός, ὑπὸ τὴν πληρεστάτην αὐτοῦ μορφὴν. Ὑλισμὸς φυσικὸς, ἠθικὸς, πνευματικὸς· πᾶν ἀντίθετον φιλοσοφικὸν κήρυγμα χαρακτηρίζεται ὡς ἀδίκημα ἐσχάτης προδοσίας. Ποίησις, τέχνη, φιλοσοφία, ιστοριογραφία, διαπνεόμενα ὑπὸ ἰδεολογικῶν ροπῶν, ἀπαγορεύονται καὶ ἐν τοῖς διδακτηρίοις καὶ ἐν τοῖς εὐρυτέροις κοινωνικοῖς κύκλοις ὡς δηλητηριαστικὰ ὄργανα τοῦ ρωσικοῦ ἐγκεφάλου. Πᾶς ὑπόπτος ἐπὶ ἰδανισμῶ ἐν τῇ συλλήψει οἵαςδήποτε συγγραφῆς, γραματολογικῆς, φιλοσοφικῆς, ἐπιστημονικῆς, καταδικάζεται εἰς ὑπερορίαν, ἢ ἐξαναγκάζεται εἰς σιωπὴν. Εἰς οὐδένα ἐκδότην, τυπογράφον ἢ βιβλιοπώλην, εἶνε ἐπιτετραμμένη ἡ διάδοσις καὶ ἡ κυκλοφορία βιβλίων τοιούτου ἀπηγορευμένου περιεχομένου· τυγχάνουσι πολέμια τῆς νέας κοινωνικοπολιτικῆς τάξεως.

Αὕτη εἶνε ἡ νέα Ρωσσία. Ἐκ τοιούτου ὕλικου μέλλει ν' ἀποτελεσθῇ νέα γενεά, προωρισμένη νὰ χειραγωγῆσιν τοὺς νέους αἰῶνας τῆς ἀνθρωπότητος, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα καὶ τὰ διδάγματα τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, κυριάρχου καθισταμένου διὰ τῆς παγκοσμίου δικτατορίας τοῦ

Προλεταριάτου ! Αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς Ἐκπαιδεύσεως σοβιετικὸς ἐπίτροπος Λουπατςχαιτσκυ ὁμολογεῖ ἐν ἐπισήμῳ αὐτοῦ ἐκθέσει, ὅτι ἐβδομήκοντα ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς στοιχειώδους παιδείας εἶνε ἀναλφάβητοι· ἡ αὕτη δ' ἀναλογία επικρατεῖ καὶ ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις τῆς μέσης καὶ τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδείας.

Κατὰ τὴν σοβιετικὴν ἰδεολογίαν, ἐν καὶ μόνον ὑφίσταται πολιτικὸν κόμμα, τὸ **κομμουνιστικόν**. Κηρύσσεται κατὰ πρόσχημα ἡ ἐλευθερία τοῦ πολίτου ἐκλογέως· ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ κομμουνιστοῦ ἐκλογέως ὁ μετ' ἄλλων πολιτῶν ἀγαλαμβάνων νὰ συνεργασθῇ πρὸς σύμπληξιν νέου κόμματος, διαφέροντος πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἢ πολιτικὰς ροπὰς τῆς μπολσεβικικῆς ἰδεολογίας, χαρακτηρίζεται ὡς ἐχθρὸς. Ποινὴ εἰρκτὴ, ὑπερορία, θάνατος. Πᾶς Ρῶσος ἢ μὴ τοιοῦτος, μὴ πιστεύων, ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη σωτηρία ἐξαρτᾶται μόνον ἐκ τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὸν Μαρξισμόν, καὶ τὰ δόγματα του, στερεῖται παντός δικαίου.

Ἐπὶ 120 ἑκατομμυρίων πολιτικῶν ἐκλογέων ἐξασκεῖται ἡ κυριαρχικὴ ἐξουσία τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ διὰ πεντακοσίων χιλιάδων **Κομμουνιστῶν**. Οὗτοι καὶ μόνοι ἀποτελοῦσι τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς σημερινῆς Ρωσίας καὶ ἀπολανοῦσι πᾶσων τῶν ἐλευθεριῶν, ὧν πρωτίστη ἡ ἐλευθερία τῆς δολοφονίας παντός ἀντιφρονοῦντος, φανεροῦ ἢ λανθάνοντος.

Ὁ μέγας ἀρχιμπολσεβίκος Νικόλαος Ιουλιάνωφ Λένιν ἐξήσκησε τὴν προλεταριακὴν αὐτοῦ δικτατορίαν ὑπεριερός παντός ἀνταγωνισμοῦ. Ὁ λόγος αὐτοῦ νόμος ἡ θέλησις τοῦ θέλησις τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, δηλαδὴ τοῦ Προλεταριάτου. Ἀλλ' ὁ διάδοχός του, ὁ Στάλιν, διὰ τῆς βίας μᾶλλον ἀνελθὼν εἰς τὰ ὑπάτα ἀξιώματα τῆς σοβιετικῆς Δημοκρατίας, ἀναγνωρισθεὶς καὶ ἐπιβληθεὶς, ἐνόμισεν, ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς νὰ στραφῇ ὀλίγον πρὸς τὰ δεξιὰ, νὰ ὀρέξῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀντίθετον κοινωνικὸν στρατόπεδον τῶν διαλλακτικωτέρων, τῶν **ἀστιζόντων**, ἂν μοι εἶνε ἐπιτετραμμένη ἡ χρῆσις τῆς λέξεως ταύτης ἐν τῇ συγχρόνῳ Ρωσσίᾳ. Θυέλλα ἐναντίον αὐτοῦ ἐκ μέρους τῶν πιστῶν καὶ τῶν ἀδιαλλάκτων, πολεμίῳ πάσης συνεννοήσεως πρὸς τὴν κεφα-

λαιοκρατικήν παράταξιν, φανεράν ἢ λανθάνουσαν. Ἐγκλημα ἐσχάτης προδοσίας. Ὁ Τρότσκυ, ὁ Ζινόβιεφ, ὁ Κάμενεφ, ὁ Ράντεκ, ὁ Ρακόβσκυ κατεξανέστησαν κατὰ τῆς συνδιαλλακτικωτέρας πολιτικῆς τοῦ παρεισάκτου νέου Προφήτου. Ἐν ὀνόματι τῆς γνησίας μπολσεβικικῆς ἰδεολογίας. Παρὰ τὰς ἀναμφισβητήτους αὐτῶν ὑπηρεσίας εἰς τὸ νέον καθεστῶς, ἐδόθη ἡ διαταγή τοῦ μεγάλου Δαλαϊλάμα τῆς Μόσχας νὰ καταλίπωσι παραχρῆμα τὴν πρωτεύουσάν του καὶ ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὸς ἀπωτάτας στέππας τῆς Σιβηρίας· καὶ αἱ δικαστικαὶ ἀκόμη διατυπώσεις δὲν ἐτηρήθησαν κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Οἱ τοσοῦτον αὐθαιρέτως ἀπελαθέντες διεμαρτυρήθησαν· οὐδεὶς συνεταράχθη. Ἡ ἐρυθρὰ τρομοκρατία δὲν ἐπιτρέπει τὰς τοιαύτας ἀστειότητας. Τὸ δίκαιον τῆς ἐλευθερίας ἰσχύει μόνον διὰ τὸν ἰσχυρόν.

Ἐν τῇ παραβιάσει ταύτῃ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἄρθρου θεμελιώδους πίστεως τοῦ μπολσεβικικοῦ καθεστώτος, δὲν λειτουργεῖ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐλευθερία. Ἀναντιρρήτως ἡ ἐργασία, ἀλλ' ἰδίᾳ ἡ χειρωνακτικὴ, τυγχάνει ὑποχρεωτικὴ διὰ πάντα Μπολσεβϊκόν· ἀλλ' ἡ ἐργασία αὕτη κανονίζεται κατὰ βούλησιν ὑπὸ τῶν ὀργάνων καὶ τῶν θεραπόντων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας τῶν σοβιετικῶν ὀργανώσεων.

Πανταχοῦ τοῦ κόσμου, κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ μεταξὺ τῶν ἀπολιτίστων λαῶν, πᾶσα παραγωγικὴ ἐργασία διεξάγεται, ἀφιεμένης ποιᾶς τινος ἐλευθερίας ἐκλογῆς ἐπαγγέλματος εἰς τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἐν αἷς ἀκόμη χώραις κρατεῖ τὸ καθεστῶς τῶν καινωνικῶν τάξεων, ἐν αἷς ἡ ἐπαγγελματικὴ ἐργασία μεταβιβάζεται κληρονομικῶς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, δὲν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τῶν καθεστηκότων νόμων καὶ ἐθίμων ποιὰ τις ἐλευθερία περὶ τὴν ἐκλογὴν ἐπαγγέλματος. Ἐν τῇ σοβιετικῇ Ρωσίᾳ ἀπαγορεύεται πᾶσα τοιαύτη ἐλευθερία. Μόνον ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία κανονίζει πᾶσαν κοινωνικὴν λειτουργίαν, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν. Ἡ δύναμις τῆς Πολιτείας εἶνε ἰσχυροτέρα πάσης ἀνθρωπίνης δυνάμεως. Ἐν τῇ πολιτείᾳ ταύτῃ συγκεντροῦται καὶ ἀπορροφᾶται ἐξ ὀλοκλήρου πᾶσα ἡ ἐξουσία τοῦ χειρωνακτικοῦ Προλεταριάτου.

Κατὰ τὴν μαρξικὴν θεωρίαν, δὲν ὑφίσταται ἀτομικὴ

ιδιοκτησία, ἥτις εἶνε συνολική· κατ' ἀκολουθίαν, ἢ πρὸς ἐκμετάλλευσιν πάσης κτήσεως, ἀγροτικῆς ἢ ἀστικῆς, κινητῆς ἢ ἀκινήτου, ἐργασία ἐξαρτᾶται καὶ κανονίζεται παρὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Διεύθυνσις, ἐργάσιμοι ὥραι, ἡμερομίσθια κανονίζονται ὑπὸ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς κατ' ἀρέσκειαν· κατ' ἐλάχιστον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία ἢ ἡ δραστηριότης. Ἡ ἐκλογή τοῦ ἐργάτου ἐπιβάλλεται πολλάκις ὑπὸ τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων εἰς τὸν προϊστάμενον, ἐν ὀνόματι τῶν κοινωνικοπολιτικῶν φρονημάτων.

Παρὰ ταῦτα, ὁ ἐργάτης καθῆκον ἔχει νὰ μένη ηὐχαριστημένος. Ἡ δυσαρέσκεια αὐτοῦ τιμωρεῖται· πᾶσα δὲ τυχὸν ἀπεργία χαρακτηρίζεται ἔγκλημα στάσεως, προδοσία τῆς σοβιετικῆς πατρίδος.

Ἡ σοβιετικὴ νομοθεσία τυγχάνει ποινικὴ κατ' ἐξοχήν. Πᾶσα παράβασις οἷας δήποτε κοινωνικῆς διατάξεως χαρακτηρίζεται ὡς ἀπευθυνομένη κατὰ τῆς αὐτῆς σοβιετικῆς Μελεσιότητος· πολλάκις καὶ αὕτη ἢ πρόθεσις, ἢ ὑπόνοια, πρὸς παράβασιν. Λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην ἐν τῇ πραγματικότητι ὁ νόμος τῶν *ὑπόπτων* τῆς ρωμαϊκῆς τυραννίας, τῆς γαλλικῆς τρομοκρατίας. Πᾶν ἀδίκημα, ἐκτελούμενον καθ' οἷου δήποτε κοινωνικοῦ, οἰκονομικοῦ, ἢ πολιτικοῦ θεσμοῦ, ἢ τοῦ ὑπηρετοῦντος καὶ ἐκπροσωποῦντος αὐτὸν δημοσίου λειτουργοῦ, δικάζεται καὶ τιμωρεῖται διὰ ποινῶν βαρυτάτων ὡς ἀπευθυνόμενον ἐν γένει κατὰ τῆς ὑποστάσεως καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ κράτους. Καὶ ποῖον εἶνε τὸ κράτος τοῦτο ; Οὐχὶ βεβαίως ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ἐκπροσώπησις τῆς θείας βουλήσεως, τῆς ἠθικότητος, τῆς κοινωνικῆς δυνάμεως καὶ δικαιοσύνης, ἀλλ' ἢ *Τσέκα*, ἢ *Γκεπεοῦ*, ὀργανισμοὶ ἀποτρόπαιοι, ἀπολυταρχικοί, πρὸ τῆς ἀδυσωπήτου τῶν ὁποίων βουλήσεως ὑποχρεοῦται νὰ καμφθῆ καὶ νὰ ἐκμηδενισθῆ πᾶσα ἐλευθέρου βούλησις καὶ αὐτόνομος προσωπικότης. Ἡ *Τσέκα*, καὶ μόνον αὕτη, ἐκπροσωπεῖ τὴν σύγχρονον Ρωσσίαν. Στρατολογουμένη καὶ διευθυνομένη ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἀκαθάρτων καὶ ἀντικοινωνικῶν στοιχείων, ὑπὸ παλαιῶν κατασκόπων τοῦ καταλυθέντος τσαρισμοῦ, ὑπὸ κοινωνικῶν ἀπορριμμάτων, ὑπὸ περιτριμμάτων τῶν τριόδων, ὑπὸ τῶν θεραπόντων παντὸς ἀνελευθέρου ἐπαγγέλματος, καὶ μεταξὺ αὐτῶν κατέχουσι τὴν ἐπιφανεστάτην θέσιν οἱ κοσμοπολιτι-

κοὶ τυχοδιῶνται πάσης προελεύσεως καὶ παντὸς φύλου, ἢ Τσέκα αὕτη κέκτηται καὶ διεκδικεῖ μείζονα δύναμιν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν, παρ' ὅσην διεξεδίκει ἡ παλαιὰ δύναμις τῶν ἀπολυταρχικωτάτων Τσάρων τοῦ παρελθόντος, ἐν ὄνοματι καὶ κατ' ἐπιταγὴν τῆς δικτατορίας τοῦ Προλεταριάτου.

Ὁ θάνατος τῆς ἐλευθερίας ἄλλο μετ' αὐτῆς καὶ ὁ θάνατος τῆς ρωσικῆς ψυχῆς ἢ ἐκμηδένισις αὐτῆς, ἢ διαγραφὴ ἀπὸ τῆς βίβλου τῶν ζώντων λαῶν. Τοιοῦτο εἶνε τὸ ἐπίγραμμα τῆς μαρξικῆς θρησκείας, ὅπως κατενοήθη, ἐφηροσόθη καὶ ἐφαρμόζεται κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως ὑπὸ τὴν φρικκαστικὴν τυραννίαν τῶν Μπολσεβίκων. Πρόγραμμα αὐτῆς ἢ ἀπελευθέρωσις, ἢ εἰρήνη, ἢ εὐνομία, ἢ ἀποκατάστασις τῆς κοινωνικῆς ἰσότητος, ἢ κατάλυσις τῶν τάξεων, ὁ ἐκμηδενισμὸς τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ τιμαρίου. Ἄλλ' ἔσχεν ἢ ἐπανάστασις αὕτη τὰ ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Ἡ κομμουνιστικὴ ἀντίληψις πάσης κοινωνικῆς ἀξίας, πάσης ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς δυνάμεως, ἔδημιούργησεν ἀνισότητα φοβερωτέραν. Ἡ δικτατορία τοῦ Προλεταριάτου ἐξελίχθη εἰς πλήρη κοινωνικὴν ἐξάρθρωσιν καὶ ἀναρχίαν. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν νέαν σοβιετικὴν Ρωσσίαν τῆς Τσέκας καὶ τῆς Γκέπεού, οἱ παρακολουθήσαντες τὰς ἐπελθούσας καὶ ὁσημέραι ἐπερχομένας νέας καταστροφὰς καὶ ἀπογοητεύσεις, ἀκόντες ἀναμνησκόνται τοῦ χαρακτηρισμοῦ ἐκείνου τοῦ Ρωμαίου ἱστοριογράφου Τακίτου περὶ τῆς εὐεργετικῆς δράσεως τῶν ρωμαϊκῶν λεγεῶνων:

«Sofitudinem faciunt, pacem appellant».

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	Σελ. 3
Εἰσαγωγή	» 5
Κεφάλ. πρῶτον—Γένεσις καὶ ἐξέλιξις τῆς Κοινωνίας	» 14
Κεφάλ. δεύτερον—Τὸ κομμουνιστικὸν Διάγγελμα	» 25
Κεφάλ. τρίτον—Πάλη τῶν τάξεων	» 30
Κεφάλ. τέταρτον—Ἱστορικὸς Ὑλισμὸς	» 35
Κεφάλ. πέμπτον—τὸ Κεφάλαιον	» 54
Κεφάλ. ἕκτον—Ἡ διεθνὴς ἐνωσις τῶν Ἑργατῶν	» 66
Κεφάλ. ἑβδόμον—Ἡ δικτατορία τοῦ Προλετα- ριάτου	» 80
Ἐπίμετρον—Ὁ Μαρξισμὸς ἐν Ρωσίᾳ	» 83